

Της Δικαιοσύνης Της Δικαιοσύνης Ήλιε νοητέ και μυρσίνη εσύ
δοξαστική. Μη παρακαλώ σας μη, μη παρακαλώ

σας
μη,
λησμονάτε

τη χώρα μου. Αετόμορφα τα έχει τα ψηλά βουνά, στα ηφαίστεια
κλίματα σειρά, και τα σπίτια πιο λευκά

και τα σπίτια πιο λευκά και τα σπίτια πιο λευκά στου γλαυκού το
γειτόνεμα. Τα πικρά μου χέρια με τον κεραυνό, τα γυρίζω πίσω απ'
τον καιρό. τους παλιούς μου φίλους καλώ, τους παλιούς μου φίλους
καλώ, τους παλιούς μου φίλους καλώ με φοβέρες και μ' αίματα. Της
Δικαιοσύνης Ήλιε νοητέ και μυρσίνη εσύ δοξαστική. Μη παρακαλώ
σας μη, μη παρακαλώ σας μη, μη παρακαλώ σας μη λησμονάτε τη
χώρα μου.

Ο δρόμος Ο δρόμος είχε
τη
δική του ιστορία, κάποιος την
έγραψε στον τοίχο με μπογιά, ήταν
μια λέξη μοναχά Ελευθερία, είπαν
όμως πως την έγραψαν παιδιά.
Ρεφραίν (λα λα λα ...). Τις Κυριακές

από νωρίς στα καφενεία, ύστερα γήπεδο στοιχήματα
καυγάς, ο τοίχος έγραφε μοναδική ευκαιρία είπαν όμως
πως την έγραψαν παιδιά. Έπειτα κύλισ' ο καιρός κι η
ιστορία, πέρασε εύκολα από τη μνήμη στην καρδιά
ο δρόμος είχε τη δική του ιστορία,
είπαν όμως πως την έγραψαν παιδιά.

ΞΑΝΘΟΥΛΑ Την είδα την Ξανθούλα την είδα ψες αργά, που μπήκε στη
βαρκούλα να πάει στην ξενιτιά.

Εφούσκωσε τ' αγέρι
λευκότατα πανιά ωσάν το περιστέρι που απλώνει
τα φτερά. Εστέκονταν

οι φίλοι με λύπη, με χαρά, κι αυτή με το μαντήλι τους αποχαιρετά. Και
το χαιρετισμό της εστάθηκα να ιδώ, ώσπου η πολλή μακρότης μου
έκρυψε κι αυτό. Σε λίγο, σε λιγάκι δεν ήξερα να πω αν έβλεπα πανάκι

ή του πελάου αφρό. Κι αφού πανί, μαντήλι, εγάθη στο νερό, εδάκρυσαν
οι φίλοι, εδάκρυσα κι εγώ. Δεν κλαίγω τη βαρκούλα με τα λευκά πανιά,
μον' κλαίγω την Ξανθούλα που πάει στην ξενιτιά. Ποίηση: Δ. Σολωμού,
Μουσική Π. Καρρέρ

Της Δικαιοσύνης

Της Δικαιοσύνης Ήλιε νοητέ και μωρσίνη εσύ δοξαστική.
Μη παρακαλώ σας μη, λησμονάτε τη χώρα μου.

Αετόμορφα τα έχει τα ψηλά βουνά, στα ηφαίστεια κλίματα σειρά,
και τα σπίτια πιο λευκά στου γλαυκού το γειτόνεμα.

Τα πικρά μου χέρια με τον κεραυνό, τα γυρίζω πίσω απ' τον καιρό.
Τους παλιούς μου φίλους καλώ με φοβέρες και μ' αίματα.

Της Δικαιοσύνης Ήλιε νοητέ και μωρσίνη εσύ δοξαστική.
Μη παρακαλώ σας μη λησμονάτε τη χώρα μου.

Ο δρόμος

Ο δρόμος είχε τη δική του ιστορία,
κάποιος την έγραψε στον τοίχο με μπογιά,
ήταν μια λέξη μοναχά Ελευθερία,
είπανε όμως πως την έγραψαν παιδιά.

Τις Κυριακές από νωρίς στα καφενεία,
ύστερα γήπεδο στοιχήματα καυγάς,
ο τοίχος έγραφε μοναδική ευκαιρία
εντός πωλούνται πάσης φύσεως υλικά.

Έπειτα κύλισε ο καιρός κι η ιστορία,
πέρασε εύκολα από τη μνήμη στην καρδιά
ο δρόμος είχε τη δική του ιστορία,
είπανε όμως πως την έγραψαν παιδιά.

Ξανθούλα

Την είδα την Ξανθούλα την είδα ψες αργά,
που μπήκε στη βαρκούλα να πάει στην ξενιτιά.

Εφούσκωσε τ' αγέρι λευκότατα πανιά
ωσάν το περιστέρι που απλώνει τα φτερά.

Εστέκονταν οι φίλοι με λύπη, με χαρά,
κι αυτή με το μαντήλι τους αποχαιρετά.

Και το χαιρετισμό της εστάθηκα να ιδώ,
ώσπου η πολλή μακρότης μου έκρυψε κι αυτό.

Σε λίγο, σε λιγάκι δεν ήξερα να πω
αν έβλεπα πανάκι ή του πελάου αφρό.

Κι αφού πανί, μαντήλι, εχάθη στο νερό,
εδάκρυσαν οι φίλοι, εδάκρυσα κι εγώ.

Ποίηση: Δ. Σολωμού, Μουσική Π. Καρρέρ

Ψάχνετε για σπίτι;

Ενοικιάζεται **διαμέρισμα** τεσσάρων δωματίων, διαμπερές με αυτόνομη θέρμανση, σε πολύ καλή περιοχή και καλή τιμή.

Επικοινωνήστε με το τηλέφωνο: 9345-495736

Ψάχνετε για σπίτι;

Ενοικιάζεται διαμέρισμα τεσσάρων δωματίων, διαμπερές με αυτόνομη θέρμανση, σε πολύ καλή περιοχή και καλή τιμή.

Επικοινωνήστε με το τηλέφωνο: 9345-495736

ΚΥΚΛΑΔΕΣ Σαντορίνη Απομεινάρι της έκρηξης του ηφαιστείου της και σμιλεμένη από τον αέρα και την αλμύρα της θάλασσας, η Σαντορίνη, πραγματικά σου κόβει την ανάσα, όταν την αντικρίζεις για πρώτη φορά. Μέρη που πρέπει οπωσδήποτε να επισκεφτείτε: Φηρά, Οία

ΚΥΚΛΑΔΕΣ

Σαντορίνη

Απομεινάρι της έκρηξης του ηφαιστείου της και σμιλεμένη από τον αέρα και την αλμύρα της θάλασσας, η Σαντορίνη, πραγματικά σου κόβει την ανάσα, όταν την αντικρίζεις για πρώτη φορά.

Μέρη που πρέπει οπωσδήποτε να επισκεφτείτε:

- ✓ Φηρά,
- ✓ Οία

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

Δουλεύοντας παραπάνω, καταλήζτε στην παρακάτω μορφή:

